

458. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van ANNA MARIA HORTENSE BERCKMANS en 19 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Vijf van de twintig voorgedragen (artikel 1 onder 3°, 4°, 6°, 16° en 17°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, van de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij § 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlandschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding, hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen hun door langdurige afwezigheid teloorgegaan staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 1°, is hier te lande geboren uit een vader van Belgische en een moeder van Nederlandsche herkomst. Zij heeft steeds in Nederland gewoond, Nederlandsche scholen bezocht en gevoelt zich Nederlandsche. Hare beide broeders en een van hare twee zusters zijn Nederlanders door geboorte. Hare andere zuster is bereids tot Nederlandsche genaturaliseerd. Als kantoorbediende voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 2° genoemde verzoeker, afkomstig uit Mannheim (Baden), is sinds 1905, vanaf zijn negende jaar, in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als verwarmingsmonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 5° genoemde, geboortig uit Hameln (Pruisen), is in 1902 met zijne ouders herwaarts gekomen en sindsdien hier woonachtig gebleven. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Ook met het oog op zijne kinderen wordt het Nederlandschap door hem begeerd. Hij drijft eene meubelmakerszaak, welke hem een bestaan oplevert.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 7°, van Hongaarsche herkomst, is sinds 1929 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich hier ingeburgerd. Hij is werkzaam als conservator aan het gemeentelijk pharmaco therapeutisch laboratorium te Amsterdam.

De in artikel 1 onder 8° genoemde verzoeker, van Belgische nationaliteit, is, behoudens eene onderbreking van anderhalve

maand, sinds 1905 duurzaam hier te lande gevestigd. Hij gevoelt zich Nederlander. Uit eigen middelen voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 9° genoemde, afkomstig uit Dresden, is sinds 1896 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Ook met het oog op zijn zoon, die eene Nederlandsche opvoeding heeft genoten, wordt het Nederlandschap door hem op prijs gesteld. Als koopman heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 10°, geboortig uit Herne (Pruisen), is sinds 1893 duurzaam hier te lande gevestigd. Hij is voornemens in Nederland te blijven. Hij heeft een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 11° genoemde verzoeker, geboortig uit Mainzlar (Hessen), is sinds 1920 in Nederland woonachtig en is voornemens hier te blijven. Als procuratiehouder heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 12° genoemde, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door naturalisatie tot Britsch burger. In 1906 heeft hij in het Nederlandsche leger zijn dienstplicht vervuld. Sinds 1920 is hij weder in Nederland gevestigd. Hij is gehuwd met eene vrouw van Nederlandsche herkomst. Als leider van eene Nederlandsche vliegtuigfabriek wordt het Nederlandschap door hem op prijs gesteld.

De in artikel 1 onder 13° genoemde verzoeker is geboren te Kanton (China) uit Duitsche ouders. Hij is sinds 1919 hier te lande gevestigd. Zijne beide kinderen zijn in Nederland geboren. Als procuratiehouder heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoekster, Nederlandsche van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door huwelijk met een Duitscher. Zij heeft steeds in Nederland gewoond en gevoelt zich Nederlandsche. Ook met het oog op hare hier te lande geboren kinderen wordt het Nederlandschap door haar begeerd. Als winkelhoudster van de Heerlensche coöperatie „Ons Dagelijksch Brood” verdient zij den kost voor zich en de haren.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 15°, afkomstig uit Hamburg (Duitschland), is sinds Februari 1925 op Nederlandsch grondgebied gevestigd. Zijne ouders zijn bereids tot Nederlander genaturaliseerd. Als koopman (Manager Ford Sales & Service) heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 18° genoemde verzoeker is van Poolsch-Galicische herkomst. Hij is sinds 1920 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Als koopman heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 19° genoemde, geboortig uit Horbach, gemeente Richterich (Pruisen), is sinds 1924 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. De drie oudste van zijne vier kinderen zijn in Nederland geboren. Hij drijft eene zaak in manufacturen en koloniale waren, welke een bestaan oplevert.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 20°, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door zonder Koninklijk verlof vrijwillig te treden in Duitschen krijgsveld. Sinds 1919 is hij in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen genieten eene Nederlandsche opvoeding. Als directeur van eene handelsonderneming heeft hij een bestaan.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.